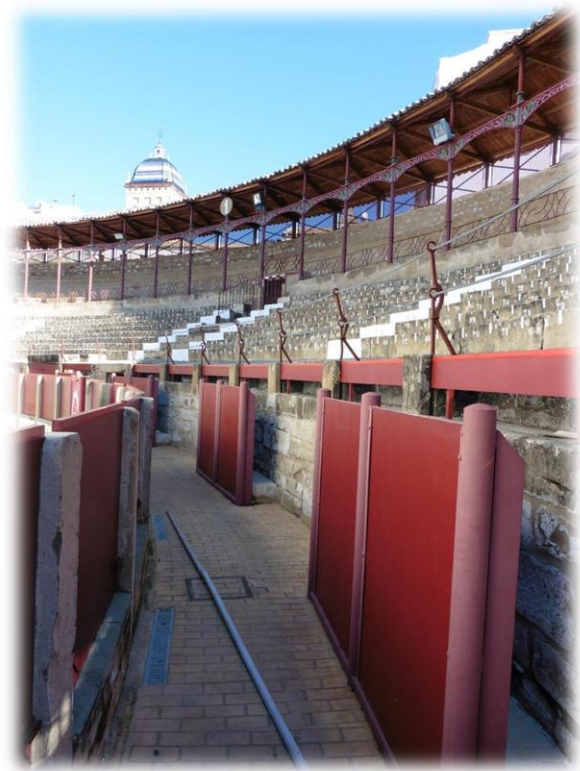

Ook hier passeert het ene muziekkorps na het andere. Na enige tijd besluiten we toch om de rand van de stad op te zoeken omdat het tromgeroffel een overdonderend lawaai maakt in de smalle straten.

Uit recent archeologische onderzoek is gebleken dat men zesduizend jaar kan terug gaan en dat maakt van Úbeda de oudste stad van west Europa.

In Úbeda heeft men in de straten een mengeling van de pracht en de praal van de renaissance maar er is ook een zekere Moorse toets aanwezig. Deze vermenging maakte van Úbeda de tweede stad die de titel kreeg van Historische-Culturele Plaats en dat gebeurde al in 1955.

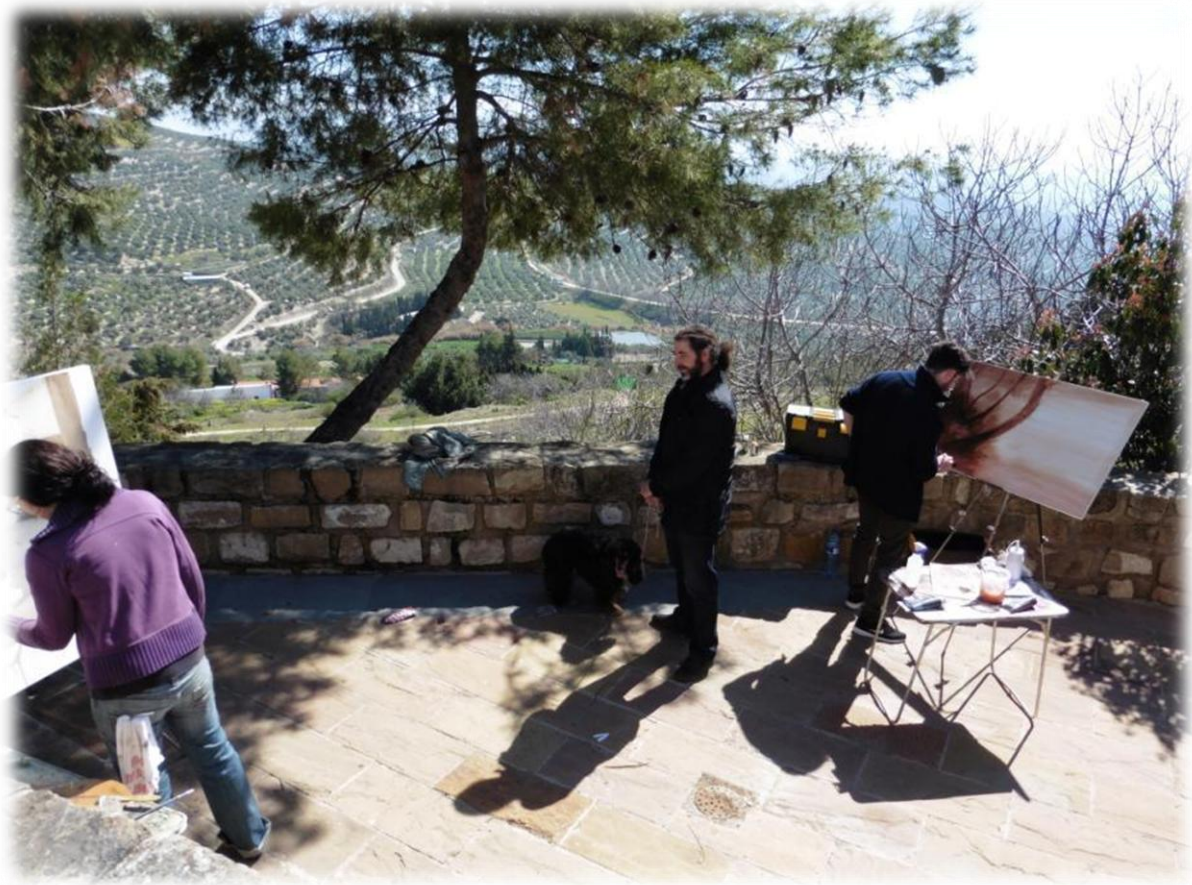
De kapel van de Verlosser (Sacra Capilla del Salvador) is het symbool van Úbeda. Het is een renaissance kapel maar het is ook een grafkelder. Het is de grafkelder van don Francisco de los Cobos en de kapel werd in 1536 gebouwd in zijn opdracht.

De stad heeft 48 belangrijke monumenten en meer dan honderd andere belangrijke gebouwen en die zijn bijna allemaal in renaissance stijl gebouwd. In de meeste gebouwen kan je vrij in en uit lopen.

De stad wordt vandaag overspoeld door schilders die mee doen aan een wedstrijd. Ze krijgen een gehele dag om een stadsbeeld te schilderen. Er zijn 184 schilders ingeschreven.

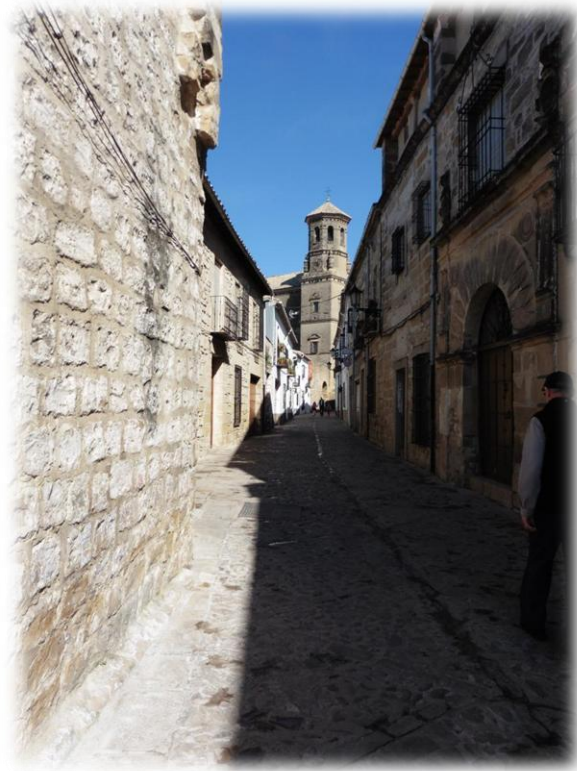

Op het prachtige Plaza del Mayo ligt de gotische San Pablo. Hier werden de ketters in de middeleeuwen verbrand en later werden hier ook de stierengevechten gehouden.

Twee derde van dit stadje is nationaal monument. Úbeda is in de Middeleeuwen rijk geworden door de textiel. In de gehele stad vind je winkels met handwerk, keramiek, aardewerk, smeedwerk.

Vervolgens rijden we een tiental kilometer verder naar het stadje Baeza. Evenwel vinden we deze stad minder mooi dan Úbeda. We zijn er dan ook niet zo lang gebleven.

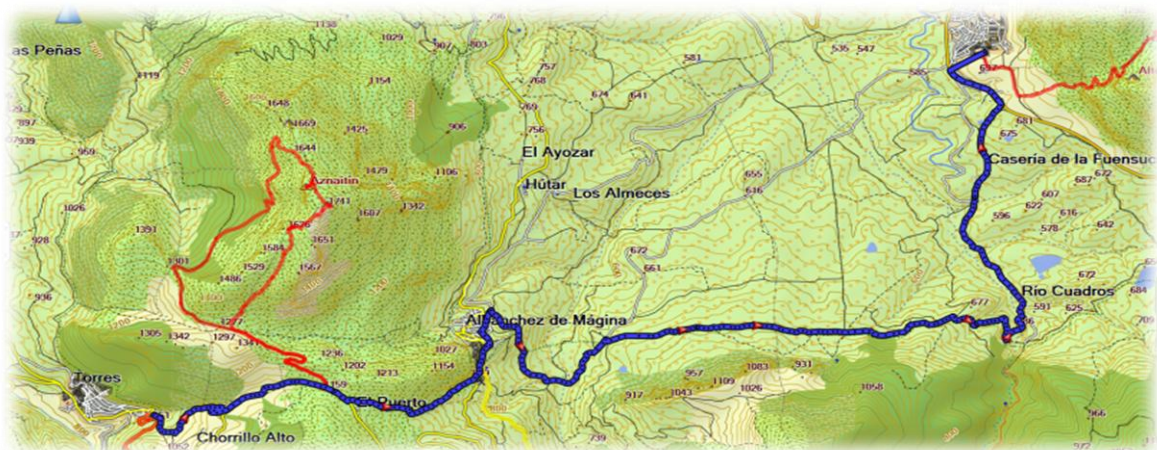
De kathedraal (Catedral de la Natividad de Nuestra Señora), werd gebouwd bovenop de oude moskee die op zijn beurt gebouwd was op een oudere heidense tempel.

De fontein van Santa Maria (Fuente de Santa María) ligt in het midden van het gelijknamige plein. Ze is gebouwd in 1564 door de architect Ginés Martínez als eerbetoon aan de eerste waterleiding in de stad.

Maandag 14 maart 2016

- Van : Torres 1010 m
- Naar : Bedmar 700 m
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 1000 m
- Afstand : 16 km
- Duur : 7 uur

Voor het eerst zien we 4 gemzen in de verte. De Sierra Mágina heeft een gevarieerde fauna. Er zijn 185 vogelsoorten, 27 verschillende zoogdieren, 19 reptielensoorten en zes soorten amfibieën.

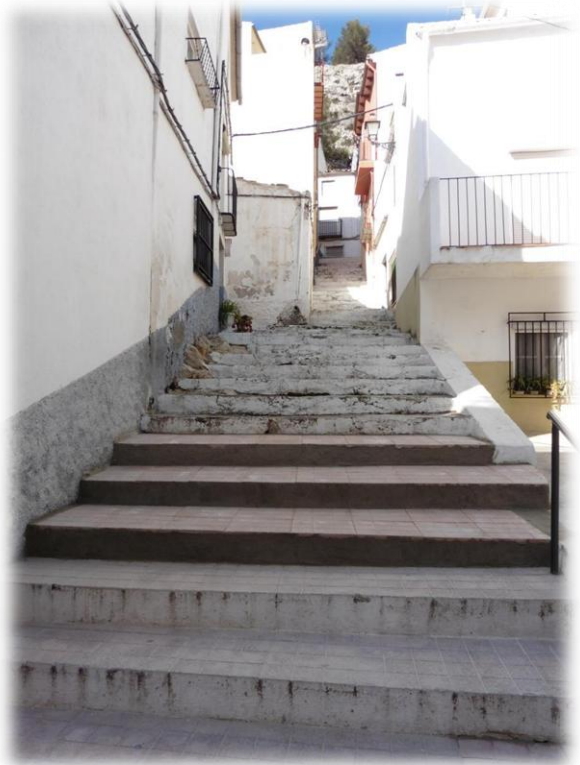
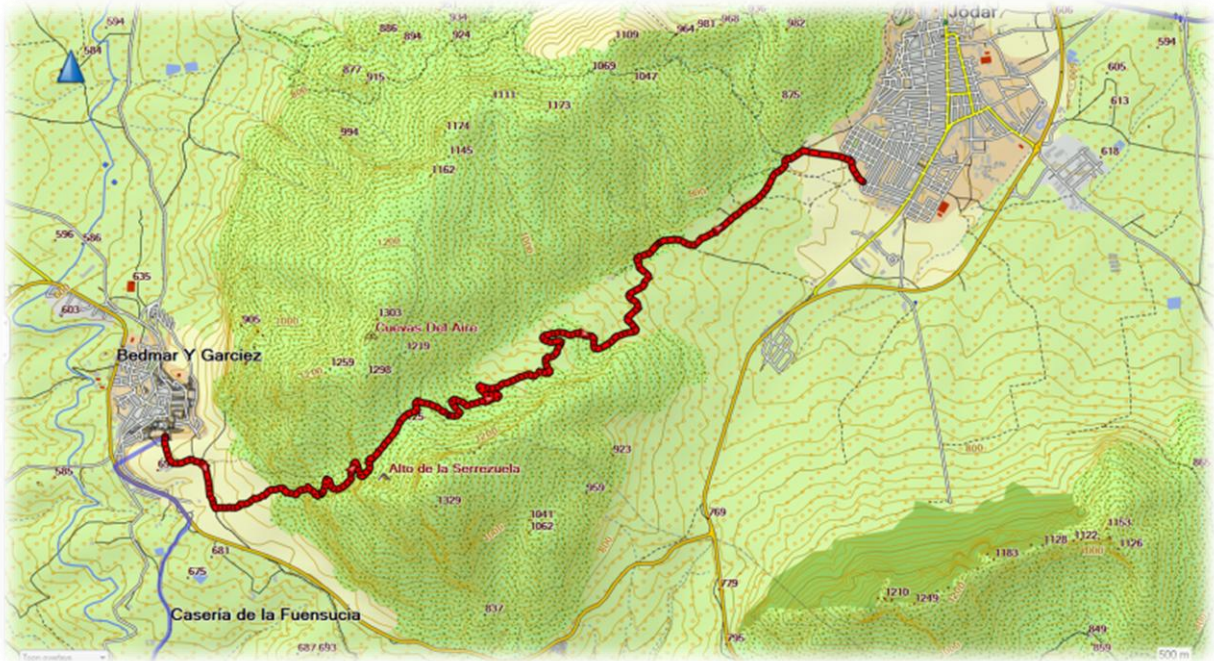
Halverwege ons traject bevindt zich het dorpje Albaladejo de Mágina welke gedomineerd wordt door een kasteel gebouwd op een smalle richel.

Als we onderweg een winkel passeren kunnen we het niet nalaten om enkele kleine inkopen te doen. Deze worden dan onder de diverse rugzakken verdeeld.

Dinsdag 15 maart 2016

- Soort : heen- en terugwandeling Bedmar – Jodar - Bedmar
- Stijgen : 1000 m
- Dalen : 1000 m
- Afstand : 16 km
- Duur : 8 uur

Vandaag wandelen we in groep van aan onze vakantiewoning naar het volgende dorp en terug. Uiteraard doen we dit langs de GR 7.

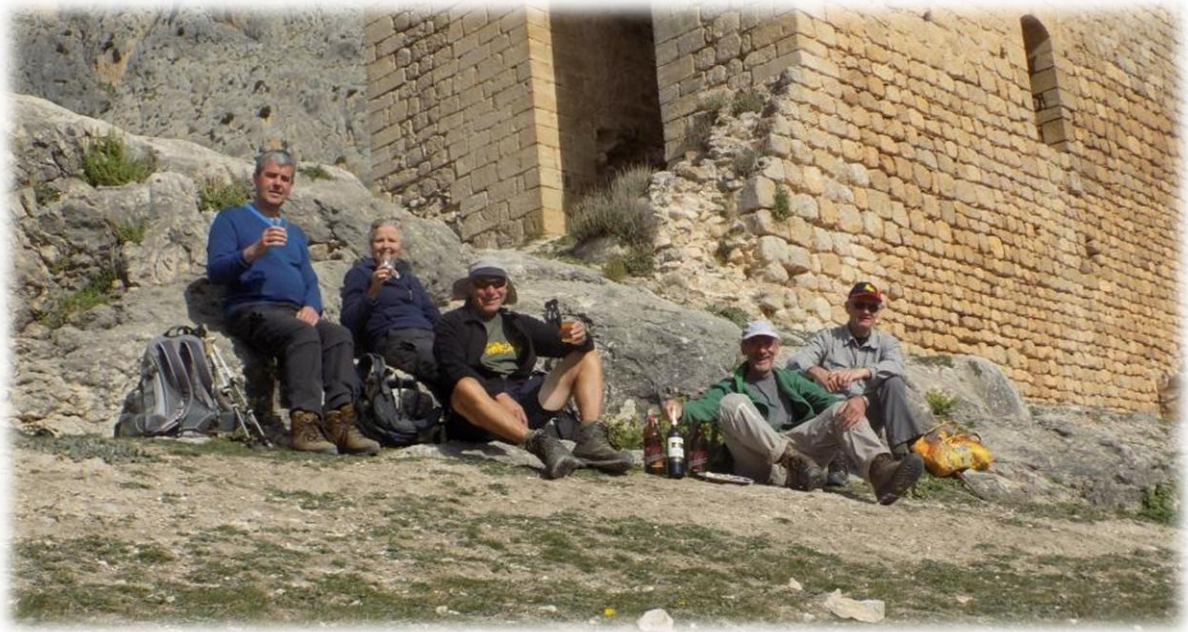
Boven onze hoofden cirkelen steenarenden en vale gieren. Maar in de Sierra Mágina leven ook gierzwaluwen, steenbokken, slechtvalken, torenvalken en bosuilen.

Natuurbehoud staat bij de Spanjaarden niet al te hoog aangeschreven. Tijdens het wandelen zien we wel steeds meerdere rookpluimen van vuurtje stook, maar ook heel wat rommel, afbraakmateriaal en zelfs auto's worden in de ravijnen gedumpt.

Guido is de snelste wandelaar van de groep en omdat hij zich niet zou vervelen stuur ik hem voorop om wat drank en tapas te halen in onze vakantiewoning. Als we aan het kasteel komen staat het aperitief dan ook klaar.

Woensdag 16 maart 2016

- Soort : luswandeling Hornos
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 600 m
- Afstand : 15 km
- Duur : 6 uur

De amandebomen staan nog in bloei. Deze bloeien, een beetje afhankelijk van de hoogte, van eind december tot einde maart.

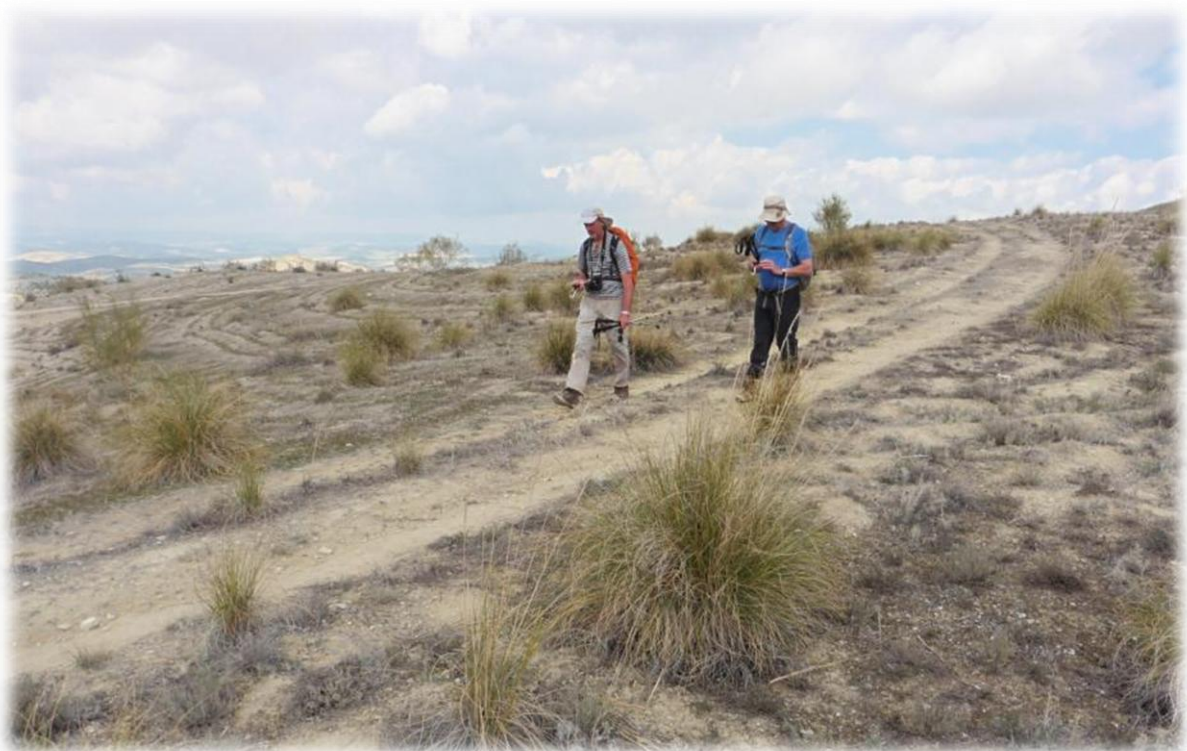
Amandelen worden in augustus geoogst. De buitenkant van de pit wordt gekraakt. Het vlies wordt verwijderd door de pit kort te blancheren.

De amandel wordt gegeten maar men kan er ook olie uitwinnen die dan gebruikt wordt in marsepein of noga.

Hier in de streek is er een legende die zegt dat een Moorse prins een prinses huwde die afkomstig was uit de bergen van Extramedura. Zij miste echter haar besneeuwde landschappen en werd depressief.

